Projekt 2 na M'Al

Autorzy: Piotr Ginalski, Jakub Sęk, Łukasz Wodnicki

Naszym zadaniem jest napisanie funkcji znajdującej minimum funkcji. Jednocześnie poszukujemy metod, które nie zakładają różniczkowalności naszej funkcji oraz mogące mieć wiele minimum lokalnych. W szczególności jako test bierzemy funkcję

$$L^k(x) = x^2(\sin kx + 2).$$

Najpierw dokonamy wizualizacji naszej funkcji.

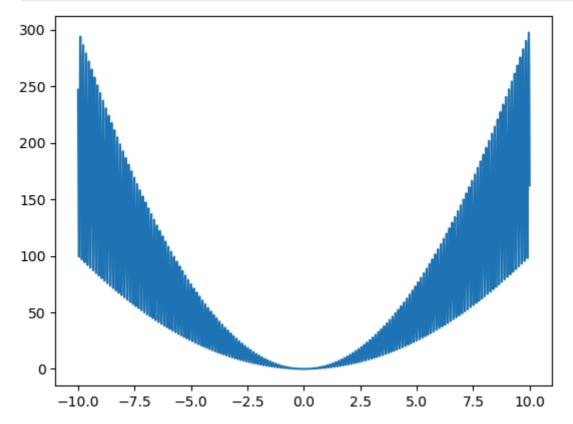
```
import matplotlib.pyplot as plt #użyjemy tylko na potrzeby wizualizacji, podobnie pyplota
import random
import math

# Definicja funkcji celu
def L(k, x):
    return x * x * (math.sin(k * x) + 2)
```

```
In [2]: number_of_points = 10000
k = 50

x_list = [-10 + 20*k/number_of_points for k in range(0, number_of_points)]
y_list = [L(k, x) for x in x_list]

plt.plot(x_list, y_list)
plt.show()
```


Jak widzimy nasza funkcja ma wiele minimów lokalnych. Przejdźmy do opisu metody, której użyjemy do znalezienia minimum tej funkcji.

Algorytm Symulowanego Wyżarzania

Niech $f: X \to \mathbb{R}$ będzie funkcją, której minimum chcemy znaleźć.

1. Inicjalizacja

- Wybierz początkowe rozwiązanie $x^{(0)} \in X$ (np. losowo).
- Ustaw początkową temperaturę $T_0 > 0$.
- Zdefiniuj schemat schładzania, np. wykładniczy:

$$T_{k+1}=lpha\,T_k,\quad lpha\in(0,1).$$

2. Główna pętla

Powtarzaj dla $k=0,1,2,\ldots$, aż do spełnienia warunku stopu:

1. Generacja sąsiada

$$x' = x^{(k)} + \delta, \quad \delta \sim \mathcal{U}(-\varepsilon, \varepsilon).$$

2. Ocena różnicy energii

$$\Delta = f(x') - fig(x^{(k)}ig).$$

3. Kryterium akceptacji

$$x^{(k+1)} = egin{cases} x', & ext{ jeśli } \Delta \leq 0, \ x' & ext{ z prawdopodobieństwem } \expig(-rac{\Delta}{T_k}ig), \ x^{(k)}, & ext{ w przeciwnym razie}. \end{cases}$$

4. Schładzanie

$$T_{k+1} = \alpha T_k.$$

5. Sprawdzenie warunku stopu

Przykładowe warunki:

- k osiągnęło maksymalną liczbę iteracji,
- T_k spadło poniżej zadanej minimalnej wartości,
- przez ostatnie ℓ iteracji nie było akceptacji lepszego rozwiązania.

3. Zwrócenie wyniku

Po zakończeniu pętli zwróć najlepsze x znalezione w trakcie, tzn.

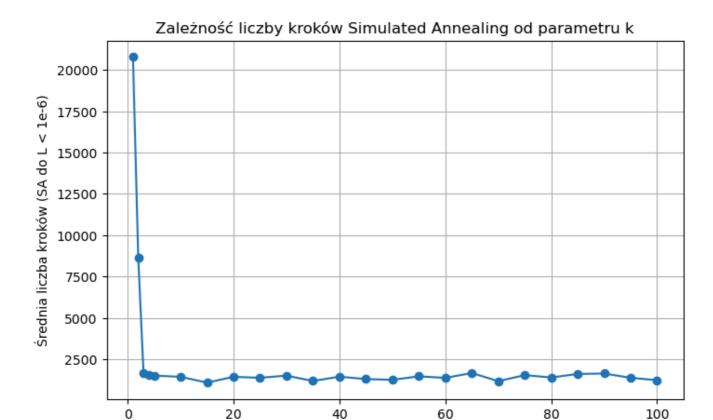
```
x^* = rg\min_{0 \leq i \leq k} fig(x^{(i)}ig).
```

Przejdźmy do samego kodu. Zamierzamy szukać minimum, póki nie znajdziemy czegoś bliżej niż 10^{-6} . Następnie zwrócimy liczbę kroków potrzebną do znalezienia tego minimum (jeśli zostało ono osiągnięte) lub 50000 jeśli to się nie stało. Definiujemy nieco inny schemat schładzania -- domyślnie na danej temperaturze wykonujemy 200 kroków (czyli 200 losowań o danym prawdopodobieństwie przejścia). Dodatkowo aktualna temperatura będzie określała maksymalną odległość sąsiada.

```
In [3]: def sa steps(k, init temp=2.0, n = 50000, alpha=0.85, steps per temp=200, threshold=1e-6):
            x = random.uniform(-10, 10)
             best_val = L(k, x)
            T = init_temp
             steps = 0 #inicjalizacja
             while n > steps: #naszym kryterium stopu jest maksymalna liczba kroków lub próg
                 for _ in range(steps_per_temp):
                     dx = random.uniform(-1, 1) * T
                     x_new = min(max(x + dx, -10), 10) #generacja sąsiada
                     v_{new} = L(k, x_{new})
                     steps += 1 # każdy krok = jedna ewaluacja nowego x
                     if v_new < best_val:</pre>
                         best_val = v_new
                     if v_new < threshold: # warunek stopu, minimum jest w 0</pre>
                         return x, steps
                     v_{curr} = L(k, x)
                     if v_new < v_curr or random.random() < math.exp((v_curr - v_new) / T):</pre>
                         x = x_new
                 T *= alpha
             return x, steps
```

I ostatecznie, możemy zbadać zależność N vs K.

```
In [4]:
         random.seed(42)
         k \text{ vals} = [1, 2, 3, 4] + [5*k \text{ for } k \text{ in } range(1, 21)]
         trials = 20
         # Obliczanie średniej liczby kroków dla każdego k
         avg steps = []
         for k in k_vals:
             mean = 0
             steps_list = [sa_steps(k)[1] for _ in range(trials)]
             for value in steps list:
                 mean += value
             mean = mean / trials
             avg_steps.append(mean)
         # Rysowanie wykresu
         plt.figure(figsize=(8, 5))
         plt.plot(k_vals, avg_steps, marker='o', linestyle='-')
         plt.xlabel('k')
         plt.ylabel('Średnia liczba kroków (SA do L < 1e-6)')</pre>
         plt.title('Zależność liczby kroków Simulated Annealing od parametru k')
         plt.grid(True)
         plt.show()
```


k

```
df = dict(zip(k_vals, avg_steps))
         df
Out[5]: {1: 20781.65,
          2: 8621.9,
          3: 1640.25,
          4: 1545.55,
          5: 1509.8,
          10: 1436.7,
          15: 1084.45,
          20: 1436.95,
          25: 1375.85,
          30: 1508.0,
          35: 1182.45,
          40: 1445.05,
          45: 1299.55,
          50: 1253.5,
          55: 1464.65,
          60: 1371.4,
          65: 1664.95,
          70: 1173.6,
          75: 1537.05,
          80: 1394.95,
          85: 1607.95,
          90: 1634.6,
          95: 1375.65,
          100: 1231.6}
```

Podsumowanie

Ostatecznie, możemy odnotować zbieżność naszej metody dla K>3 w około stałej liczbie kroków. Warto jeszcze zestawić naszą metodę z naiwną metodą Monte Carlo. Możemy wyznaczyć teoretyczną

liczbę losowań, żeby prawdopodobieństwo trafienie w przedział $[-10^{-6}, 10^{-6}]$ wyniosło więcej niż 1/2.

```
In [6]: prob = 2 * 10**(-6) / 20
success_prob = 1/2

# chcemy: 1 - (1 - p)^n >= 0.5 => (1 - p)^n <= 0.5
# stqd: n >= Ln(0.5) / Ln(1 - p)
n_steps = math.log(success_prob) / math.log(1 - prob)
print("Liczba losowań dla metody Monte Carlo:", math.ceil(n_steps))
```

Liczba losowań dla metody Monte Carlo: 6931472

Zatem obserwujemy istotną poprawę w zmniejszeniu ilości próbkowań z funkcji!